

Грозната новина покъртила издтно рицарската душа на дякона Левски. Бидейки смутенъ и незнайки на що да се рѣши, той се скрилъ въ кѣщата на бае Ивана Арабаджията, въ село *Царацово*. На 30 октомврий *Д. Матевски*, премирайки отъ страхъ, се явилъ при Левски и му съобщилъ слѣдната новина: „Мютесарифъ-Паша привиква единъ по единъ пловдивскитѣ първенци, учителитѣ и священниците, показва имъ твоя портретъ и ги распитва за тебъ. Докторъ Рашко ми каза, че 20,000 гроша възнаграждение ще получи оня, който те прѣдаде на турскитѣ власти. Намирашъ се въ опасностъ: прочее, бѣгай за Романия или Сърбия! . . .“

Прѣзъ нощта на 31 октомврий Левски отишувалъ за *Татаръ - Пазарджикъ*, а на сутринята пловдивския *кърсердаръ* блокиралъ кѣщата на бай Ивана. Полицията прѣтършувала кѣщата на Арабаджията и цѣлото село. Бай Иванъ билъ арестуванъ и хвърленъ въ Гевджага (Пловдив. затворъ).

Въ *Пазарджикъ* Левски се самоарестувалъ въ кѣщата на Николчо Бакарджията. Нѣщо около десетъ дни нравствено се истезавалъ той въ тъмното килерче на бай Николча. Георги *Консуловъ* му направилъ *нощна* визита: разказалъ му за печалното положение на комитетското дѣло; съобщилъ му взетитѣ мѣрки отъ турскитѣ власти за арестуването му, за съставътъ на „врѣменната комисия“, която разгледва Арабаконашката случка, за движението на войскитѣ отъ Шуменъ за Търново; отъ Видинъ за Вратца и Берковица, отъ Едрене за Пловдивъ, Сливенъ и Стара-Загора; отъ Нишъ за София и Ихтиманъ. Отъ разказитѣ на Георги *Консуловъ*, Левски разбралъ, че най сигурнитѣ комитетски райони сѣ окупирани отъ императорскитѣ войски: прочее, отиѣта е била всѣка възможностъ на какъвто и да би било опитъ за революция! . . .

Прѣзъ Търновската поща, *Каравеловъ* се научилъ за станалото въ Орхание и написалъ на дякона Левски: